

In

novine učenika zrenjaninskog Internata

tema broja:

NASILJE

decembar 2007

NASILJE -TU OKO NAS

nasilje

25. XI je međunarodni dan borbe protiv nasilja nad ženama

10. XII je međunarodni dan ljudskih prava

Sama potreba da se ustanove i obeležavaju ovi dani govori o tome da i u razvijenim društvima ima obespravljenih i onih koji trpe nasilje. Da je nasilje svuda oko nas, ne treba posebno isticati, dovoljno je pogledati novine, uključiti TV ili radio. Sa svih strana bombarduju nas vesti o ubistvima, masovnim ubistvima, podmetnutim bombama, napadima na komšije, policiju, žene, decu... Vestи o tučama na stadionu, zapaljenim crkvama, pucnjavi u kafićima...

Nasilje se javlja u različitim oblicima, a stručna literatura ih najčešće svrstava u: **emocionalno/psihološko** nasilje koje se sprovodi radi kontrolisanja, izolovanja i zastrašivanja

seksualno nasilje koje se sprovodi radi obavljanja seksualnih aktivnosti i

fizičko nasilje koje se odnosi na različita telesna zlostavljanja

ekonomsko nasilje,

SADRŽAJ:

Nasilje

Nasilje tu oko nas
Ne čuti i ne stidi se
Momci ulaze u vezu zbog seksa a
devojke zbog ljubavi
Ko je nasilnik, a ko žrtva
Noćne more
Nasilje su i Vaše ankete
Neću da mi „smarać“ kroji kapu
Pomožite žrtvi
Zašto sam to trpela
Fer igra pobeduje
Psovka – trovač ljudske duše
Od ogovaranja do genocida

Alisa u zemlji in...

Gde učiti
Promene u internatu
Milyen nehez is a reggeli keles
Taksi je zakon
Volim „Zok“ pa šta će

odnosi se na iznuđivanje novca, teranje na prosjačenje

Istraživanjem o nasilju u adolescentskim vezama, koje je sprovedeno ove godine u Hrvatskoj na uzorku od preko 1000 srednjoškolaca, dobijeni su sledeći rezultati:

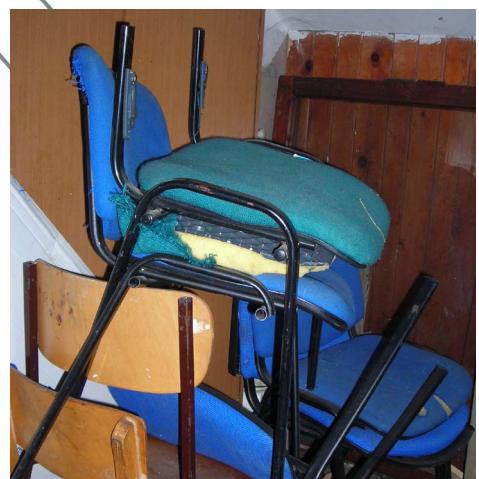
60% mladih ljudi izjavljuje da su doživeli neki oblik nasilja u vezi.

43% mladih izjavljuje da su koristili neki oblik nasilnog ponašanja u vezi.

87% devojaka i 57% mladića smatra da je nasilje u vezama ozbiljan problem!

Ovi rezultati zastrašuju i opominju. Zapitali smo se koliko je nasilje kao pojava i kao tema prisutno među nama? Malo smo istraživali, malo razgovarali, malo se bavili statistikom. Smatrali smo da aktualnost teme i saznanja do kojih smo došli zavređuju da temi nasilja posvetimo ovaj broj IN-a

Ljiljana Tomović

Zabava

Vatreна žurka
Petarde su uvek opasne
ILI JEsam ILI NIšam LAV
Iz knjige dežutnog vaspitača
Horoskop
Odvale

Preporučujemo Vam za rasput
Deda Mraz

NE ĆUTI I NE STIDI SE!

U brošuri "U pravu si", koju je objavio i namenio učenicima Centar za ljudska prava iz Beograda, piše:

"Svaki čin koji te ugrožava psihički, fizički ili seksualno jeste čin nasilja, bez obzira ko ga je izvršio: nepoznata osoba, prijatelj, partner, rođak, državni organ." To se odnosi i na tvoje postupke i ponašanje prema drugima.

Praktično svaki ljudski odnos može se pretvoriti u nasilje. Nasilje svih oblika i boja dešava se svuda oko nas. Neko primećujemo, neko ne. Nekog smo svesni, nekog nismo. Neko namerno prikrivamo, prema nekom smo ravnodušni, ili ga smatramo opravdanim. Neko činimo, a neko trpimo!

Kada si se poslednji put posvadala sa cimerkom uz mnogo pogrdnih reči? Kada si u besu gurnuo druga iz razreda? Primećuješ li stolice izbačene kroz prozor, polomljene slavine, ispisane zidove učionice, razbijene prekidače? Kako reaguješ kada se neko ruga bucmastoj devojci, ili stidljivom momku koji odbija ponuđeno pivo?

Šokira li te šamar koji zacrveni obraz "voljene" devojke? Kako ti izgledaju pijane devojke?

Da li ti grubi, bahati momci, ili nadmene, agresivne devojke zaista izgledaju kao heroji i face tvog doba?

Postoje li drugi načini da se pokažu sloboda, originalnost, muževnost i lepota? Naravno da postoje i naravno da na nasilje treba reagovati, ali nenasilno!

Kako nenasilno:

1. prvo, nasilje treba prepoznati
2. ne treba ćutati i stideti se već ga treba prijaviti!

Kome prijaviti?

Stručnim i odgovornim osobama. Ima više mogućnosti pa, u zavisnosti od ličnog osećaja i vrste nasilja odaberite neku od ponuđenih:

1. grupnom vaspitaču
2. psiholškinji Nadi Šrajer
3. lekaru u školskom dispanzeru
4. specijalizovanim organizacijama koje se bave problemom nasilja, neke od njih su:
- Incest trauma centar Bg tel: 011 446-13-32 ,
- SOS telefoni: 011/645 328 ,
- Autonomni ženski centar: 011/ 334 78 17

Nada Šrajer i Ljiljana Tomović

Ovo nije nasilje, ovo je primer internatskog drugarstva

Milica Klipa, Bojana Ilijevski i skrivena

Redakcija- urednice:Ljiljana Tomović i Jelena Kantar, tehnička obrada Mikloš Bakoš, članovi redakcije: Nada Šrajer, Milana Grahovac, Saška Grujić, Ljiljana Babić, Verica Janjin, Jelena Jovanović, Dajana Vojnović, Predrag Kačavenda, Tamara Omasta, Danijel Huđec, Aleksandra Popov, Julijana Vincan, Jelena Jakšić, Olivera Đulić, Aleksandra Džajski, Aleksandar Milošević, Adela Karaman i Nikola Svilengačin.

Adresa redakcije: e-majl -ruza@zrint.edu.yu

MOMCI ULAZE U VEZU ZBOG SEKSA A DEVOJKE ZBOG LJUBAVI!

Anketom je izvršeno ispitivanje stavova o muško – ženskim odnosima i rodnim ulogama. Anketu je za vas pripremila i sprovedla novinarska sekcija.

Anketa je obuhvatila 26 tvrdnji koje se odnose na stavove prema međupolnom nasilju. Na anketu je odgovorio 101 učenik, 69 devojaka i 32 momka. Kada smo uporedili njihove odgovore došli smo do interesantnih podataka.

Momci i devojke se slažu u sledećem:

da se od devojke NE očekuje da pristane na seks sa mladićem koji je potrošio poprilično para na izlaska sa njom,

da NIJE prihvatljivo je da mladić udari devojku, ako ga je ona prevarila,

da su posledice emocionalnog zlostavljanja podjednako ozbiljne kao i posledice fizičkog zlostavljanja,

da je silovanje u braku moguće,

da nikada i ni za koga nije dobro da ga partner udari,

da su ljudi po nekad toliko ljuti da se ne mogu uzdržati od nasilja (što nam govori o povećanoj toleranciji na nasilje)

da su sramota i strah razlozi zbog kojih žrtve čute,

da je moguće biti nenasilan i u nasilnim situacijama,

da se može pomoći prijateljima koji se nalaze u vezi sa nasilnicima

da momci ulaze u vezu zbog seksa, a devojke zbog ljubavi.

Momci i devojke se ne slažu u

sledećim stavovima:

devojke smatraju da njihovo "NE" stvarno znači ne, dok momci nisu baš sigurni,

devojke smatraju da pravi muškarci nisu agresivni i dominantni,

da nije normalno zapostaviti prijatelje kad imaš momka,

da vezu sa nasilnikom nije lako prekinuti i

da oni koji ne napuštaju nasilnike ne žele da budu zlostavljeni,

da nisu samo žene odgovorne za vaspitanje dece i kućne poslove,

da se treba umešati između dvoje koji se tuku, i

da upotreba sile nikada nije opravdana.

momci smatraju da je ljubomora način da se pokaže ljubav, da je jednom nasilnik uvek nasilnik.

Momci i devojke imaju potpuno suprotne stavove u sledećim tvrdnjama:

momci ispravno smatraju da su ljudi odgovorni i za ona dela koja učine pod dejstvom droga i alkohola, dok su devojke (malo šokantno) spremne da tolerišu takve akte!

Takođe, momci smatraju da su žene pasivne, brižne, osećajne i brbljive, a žene se sa tim apsolutno ne slažu!

Milica Sladojević, Marina Rac i Marina Lapadat
deo ekipe koja je sprovedla anketu

O ovome se priča poslednjih dana

KO JE NASILNIK, A KO ŽRTVA

nasilje

Na sednici Pedagoškog veća održanoj

28. XI. 2007g. isključeno je troje učenika zbog kršenja pravila kućnog reda u noćnim satima (od 24 sata do 6.45h!) uz nemiravanja reda i mira u Domu, nekorektnog odnosa prema vaspitaču, onemogućavanja pristupa sobi 34 i dolaska u Dom u alkoholisanom stanju.

Poslednja dešavanja u Domu, koja su se završila isključenjem tri učenika zbog grubog kršenja kućnog reda, a njihovim osećanjem da su preostro i nepravedno kažnjeni, podstakla su me da izanaliziram situaciju u Domu, odnos vaspitač-učenik, sve ono što Dom jeste i što pruža učenicima, kao i ono što im uskraćuje.

Evo nekoliko činjenica:

-Dom je po definiciji vaspitno-obrazovna ustanova u koju učenik ulazi DOBROVOLJNO, odnosno, ima mogućnost IZBORA,

-sve ustanove, pa tako i Dom, imaju kodeks ili pravila ponašanja sa kojima se učenik upoznaje na početku svog boravka u Domu, stavljujući potpis na ugovor obavezuje se da će ih poštovati (čitate li ugovore?),

-zaposleni u ustanovi imaju svoje radne zadatke tako da buđenje učenika, kontrola higijene po sobama ili zahtevi za pravovremenih odlazak na spavanje nije hir vaspitača, već njegova obaveza!

-učenik u Domu nije na "ekskurziji" (kako kaže jedan učenik), već da bi mu školovanje u srednjoj školi bilo olakšano - cilj nije samo zabava, druženje, lenčaranje, dokolica, već na prvom mestu učenje,

-da bi se učenicima ostavio prostor da zadovolje svoje potrebe, koje prevazilaze okvire kućnog reda (proslave rođendana, odlasci na žurke i sl.), imaju mogućnost da to ostvare kroz dogovor sa vaspitačem,

-Dom pruža mogućnost učenicima da se bave sportom, muzikom, plesom, folklorom u svom slobodnom vremenu,

-sve važne odluke u Domu donosi Pedagoško veće koje čine svi vaspitači, a vodi ga direktor.

U poslednjih pet godina izrečene su 22 vaspitne mere ISKLJUČENJA iz ustanove.
Znači, Pedagoško veće je u navedenom periodu

godišnje isključivalo 4 ili 5 učenika. Ako se uzme u obzir da kroz Dom svake godine prođe više od 250 učenika, da su razlozi za isključenje krađe, unošenje i rasturanje narkotika, nekorektni odnos i grubo ponašanje prema zaposlenima ili tuče pod dejstvom alkohola, uništavanje domske imovine (prepoznaćeš li ovde nasilje?), da li je kriterijum vaspitača zaista toliko strog i restriktivan?

Napominjem, da je **samo prošle godine NAGRADEN, odlukom tog istog Pedagoškog veća, 101 učenik.**

Od kad je sveta i veka nerazumevanja, sukoba i protivrečnosti između učenika i vaspitača bilo je uvek i biće. Objasnjenje za to delom se može naći u tome što odraslost učenika sam učenik i vaspitač doživljavaju različito, dok vaspitač akcenat stavlja na odgovornost, novopečeni odrasli, koji je jednom nogom još uvek dete, svoju odraslost shvata isključivo kao borbu za svoja prava, što podrazumeva POTPUNU slobodu mišljenja, odlučivanja, osećanja i ponašanja. Svugde i na svakom mestu!

To je, dakle, stara priča o pregovaranju o pravima i obavezama što je često veoma bolno

i osjetljivo za obe strane u pregovaranju, i za učenika i za vaspitača.

Ne želim da branim vaspitače, ali mislim da su uglavnom svesni tvojih godina. Našale se ponekad sa tobom, ponekad progledaju kroz prste, zažmure na jedno oko, uvaže ponekad tvoje razloge da ti se spava za vreme učenja, ili što si neizdrživo gladan u dva sata noću. „Provlače“ te kroz „rupe“ u Pravilniku, često da te zaštite od tebe samog.

Ponekad i pogreše.
Ali su uglavnom svesni

mere i granice.

Da li si ih ti svestan?

Da li razmišljaš o svom ponašanju?

Imaš li baš uvek razloga da kao Kalimero vičeš "To je nepravda!"?

Da su Bojan, Dragan i Ivan uvažili zahtev noćne vaspitačice i prekinuli žurku i razišli se, da vaspitačica nije morala desetak puta da opominje Bojana i Dragana, ili da je možda Ivan rođendan proslavio van internata sa produženim izlaskom uz dogovor sa svojom grupnom vaspitačicom danas bili u Domu. Sigurna sam
Vasa psihološkinja Nada Šrajer

(Za one koji ne znaju Kalimero je lik iz crtanog filma, malo pile koje za sve što mu se dešava okrivljuje druge i više "To je nepravda!")

Intervju sa Ružicom Kajiš

noćne more....

Povodom težih prekršaja, te isključenja troje učenika iz Doma, porazgovarala sam sa

noćnom vaspitačicom Ružicom Kajiš, jer je ona neposredni svedok najvećeg dela kršenja kućnog reda.
Jelena: -Koji je najčešći razlog što noću imate puno posla?
Ružica: - Uglavnom je to zbog unošenja alkohola u sobe. Unošenje i konzumiranje alkohola nije dozvoljeno po kućnom redu. Kućni red je napisan na osnovu propisa Ministarstva prosvete. Njime je propisano tačno kad počinje vreme noćnog odmora

i kada treba da se uspostavi totalni mir u Domu. Moj posao je da pazim da se kućni red ispoštuje. To kod učenika izaziva revolt, jer je uvek

najslađe zabranjeno voće. Smatram da imamo dobar sastav učenika i učenica u Domu. Međutim, kad su pod dejstvom alkohola oni sebe ne mogu kontrolisati. Tada dolazi do višestrukih prekršaja, kod njih se javlja bunt protiv pravila, a ponekad upotrebe reči koje sutradan povlače. Od uvođenja pojačanog video nadzora mnogo bolje se sagledavaju dešavanja po hodnicima i zato je knjiga dežurnog vaspitača sve punija. Učenicima je uglavnom kriv onaj ko je sve to zapisao, tj. noćni vaspitač, a ne razmišljaju o tome da su oni odgovorni za svoje neprimereno vladanje i da to povlači kazne.

Smatram da treba da vlada uzajamno poštovanje i saradnja grupnih i noćnih vaspitača i učenika jer samo tako će borač u Domu za sve biti mnogo prijatniji.

Ima li nasilja u sportu?

FER IGRA POBEĐUJE

Svi znamo da u životu ima dosta nasilja i uvreda. Na žalost, ima ga i u sportu.

Kao fudbaleri doživeli smo puno nepravdi i nasilja. Svi koji se razumeju u sportu znaju da nasilje ne bi trebalo da bude deo igre i sporta. Potrebno je da na terenu i u opšte u sportu preovlađuje sportski duh i fer plej igra. Naš trener Nebojša Milić-Krdža, pre svake utakmice, nama i našim drugovima u ekipi, govori kako treba da igramo fer i pobedimo zaslužno, a ne nasiljem i prevarom.

Nasilje u sportu nisu samo grubi i oštiri faulovi na terenu, koji dovode i do velikih posledica po igrače, već i drugi sukobi igrača, psovke, vređanja, guranja, provokacije, zatim sukobi navijača, loše suđenje sudija, manipulacije rezultatima, što sve nikako nije u skladu sa pravilima igre u sportu.

Svedoci smo problema i posledica koje su izazvali zvezdini navijači na utakmici „Zvezda“- „Hajduk“ u poslednje vreme.

Naš trener kaže: "Upornost, rad i disciplina uvek isplivaju na površinu! Izbegavaj sukob i nasilje!"

Cenimo našeg trenera i trudimo se da poštujemo njegova pravila u igri. A da li je bilo nasilja u igri i oko igre, priznajemo, bilo je, doživeli smo ga i mi, a kako smo na početku karijere, verujemo, na žalost, da će ga biti u raznim oblicima i kasnije.

Mi glasamo za fer plej igru!

mladi fudbaleri- Dejan Stanković i Nikola Anđelković

NASILJE SU I VAŠE ANKETE

Šta je za tebe nasilje u internatu?

Želeći da dobijemo više informacija o tome da li postoji i kako vi gledate na pojave nasilja u domu sprovedeli smo anketu u kojoj smo pitali: „Šta je za tebe nasilje u Internatu?“ Anketu su sprovedli

ANKETA članovi novinarske sekcije: Predrag Kačavenda, Olivera Đulić, Saška Grujić, Marina Lapadat, Milica Sladojević i Marina Rac

Evo vaših odgovora:

- buđenje, svakodnevno buđenje, buđenje svakog jutra.
- vaspitači, tetkice, kuvarice, vatrogasci, medicinska, studenti, učenici sa vezama.
- što majstor ne dolazi već mesec dana, pokvarena - tuš kabina u žutoj, aljkave tetkice.
- trepavice i dlake u supi, razvaljeni dušek, što nema TV-a, smrdljive hemikalije
- galama po hodnicima, vrištanje noću, lupanje u zid, radijator, bacanje petardi pušenje po sobama
- psihičko nasilje je kada vaspitači svojim merama i pravilima utiču na to da naš život u internatu postane neizdržljiv, nepoštovanje tuđih potreba i prava, uskraćivanje prava na normalan život, nedostatak

privatnosti, uskraćivanje sloboda

- podsmevanje zasnovano na fizičkom izgledu, vredanje, psihičko zlostavljanje psihički slabije osobe,

maltretiranje slabijih i nezaštićenih učenika, upotreba fizičke sile, tuče, kada se jedna osoba prema drugoj osobi ponaša odvratno – naređuje joj, udara je, preti...

-odnos momaka prema devojkama, kada momci zezaju devojke, kad momci ne mogu da kontrolišu devojke pa lome sve što im je pri ruci, kad neko hoće da bude frajer pa sve porazbijia, upotreba fizičke snage u nagovaranju na...nešto, kad se momci napiju i spopadaju devojke, omalovažavaju ih i vredaju

-nasilje su i vaše ankete!

NEĆU DA MI „SMARAČ“ KROJI KAPU!

Svakom ko je pažljivo pročitao anketu poprilično je jasno da nisu svi odgovori realni... Da li vi stvarno smatrate da je nasilje to što vaspitači rade svoj posao? Ako tako gledamo, onda je nasilje ako neko odgovorno vrši svoju dužnost. Verovatno vam se mnogo puta desilo da ste jako umorni, jer niste mogli da se naspavate, jer je neko pravio buku, ili vam je neko smetao, kad ste baš imali mnogo da učite. Vaspitači ne mogu drugačije, da svakom učeniku obezbede mir, nego da insistiraju na poštovanju kućnog reda. Zamislite situaciju da nema pravila i da nema vaspitača!!! Mnogi od vas će reći „STRAVA“! A šta će biti sat vremena kasnije? Mnogi od onih

koji su viknuli „strava“ žaliće se na gužvu, galamu, svađe, bučne „narodnjake“ ili izluđujuću „metaliku“ ... I ako pravila po nekad svakoga od nas „dave“ bez njih se ne može, naročito u ovako velikom kolektivu. Nije lako živeti sa nekim koga vidite prvi put u životu. Svi smo veoma različiti i zato je potrebno nešto što će te razlike ublažiti, barem što se tiče načina življenja. Moramo razumeti i uvažavati jedni druge i ne dozvoliti bahatim pojedincima da se nameću okolini.

Ne pristajem na to da mi neki „smarač“ koji ne može ili neće da se uklopi u pravila ponašanja zagorčava život!

Julijana Vincan

Ćutali smo i slušali krike

NASILNIK JE BIO MEĐU NAMA

Nasilje je česta pojava u školi, porodici, među vršnjacima. Poznata su mnoga nasilja, ali su najviše zastupljena u muško-ženskim odnosima. Ima ih i vezama mladih osoba. Stariji internačani su imali prilike da se uvere da se tako nešto dešava onima koje znamo.

Bilo je to pre 2-3 godine. Oboje su bili stanari Doma. Kada su zajedno, često su su čuli ženski krizi i plač, lupnjava. Dečko je svakodnevno maltretirao svoju devojku. Posle razmene nežnosti, lepog razgovora i po kojeg poljupca opet bi se čula vriska i cika. Po pričama njihovih najbližih on ju je tukao iz

ispovest žrtve

Da li verovati kada ti kaže „nikada više“

ZAŠTO SAM TO TRPELA

Noć je. Sama sam. Kišne kapi zasipaju moj prozor. Po neki zakasneli far automobila razbija gustu tamu. Jedino društvo prave mi otkucaji starog sata i gavran koji se oglašava sa grane. Suze polako nadiru. I sećam se...

Stariji od mene četiri godine, apsolvent elektrotehnike, crna kosa, prodoran pogled. Za mene je bio nešto posebno. Svi su nam zavideli. Za sve smo bili par iz snova. Na izgled sve je bilo savršeno ali... Uvek mora da postoji to „ali“... lako sam pred drugima izgledala srećno, u sebi sam umirala od tuge. Znala sam da je ta veza samo bleda senka onoga što je nekada postojalo. Sve je bilo davno izgubljeno. Ljubav, poverenje, sreću, ubile su njegove laži, njegove prevare, poniženja... Svaki put bi rekao „nikada više“ i svaki put bih ja bila kriva za sve i svaki put bih prelazila preko svega. To me je polako ubijalo, nije mi davalо mira. Svaki put kada bi otisao negde sa „društвom“, provodila sam noći misleći o tome „gde je?“, „sa kojom

ljubomore, a nekad iz svog hira, tek da bi je udario! Prvo se to dešavalo iza zatvorenih vrata sobe, a zatim je počelo da se dešava i na hodnicima. Uglavnom, smo svi stajali i gledali. Niko se nije mešao, a ona mu se uvek vraćala i oprаštala. Kraj njihove zajedničke priče možda nikada nećemo saznati jer su oboje otišli iz Internata. Kada je priča o njegovom zlostavljanju stigla do vaspitača, on je odmah morao otići iz Doma, jer je kršio osnovna pravila. Na žalost i nakon toga smo ih videli zajedno. Tako smo mi u Domu imali prilike da vidimo da nasilje zbilja postoji u muško-ženskim vezama, tu, oko nas!

Ko je kriv u ovoj priči, Vi prosudite. Zašto mu je ona sve oprаštala, da li i ona sama zna?

Za kraj, molim Vas, ako ikada vidite da se slične stvari dešavaju u Domu, ili bilo gde, prijavite ili pomozite osobi koja je žrtva nasilja!

Saška Grujić

Verovatno se pitate zašto sam onda sve to trpela. Ne znam, možda iz straha da ne ostanem sama, možda zbog moguće reakcije okoline ili možda zato što sam ga previše volela... Ne znam... Znam samo da me je to skupo koštalo. Cena svega toga bilo je moje zdravlje. Imala sam 19 godina i poremećaj svesti uzrokovao nerviranjem. Vrlo teško oboljenje. Nerviranja su se samo nastavljala sve dok se jednog dana nije desilo i ono najgore. Došao je pijan. Na grub i bahat način želeo me je. Gadio mi se njegov dah, povređivala me je njegova grubost, nisam to želeta tako. Bio je jači. Ostala sam otvorena rana! Bio je to kraj! Ubio je i ono malo ljubavi što je u meni ostalo.

Sve se završilo, tri godine ljubavi, bola, tuge, lepih trenutaka... nestalo je. Bilo je jako teško prebroditi sve. Mnogo puta sam poželela da ga nazovem, da mu se vratim. Na sreću to nisam učinila.

Od tada je prošlo dve godine. Još uvek se po nekad, kada ostanem sama, setim svega i bude mi teško. Na težak i mučan način naučila sam jednu važnu životnu lekciju: samoj sebi sam najvažnija! Ako ja ne poštujem sebe ni drugi me neće poštovati. Jedna moja prijateljica kaže: „nije mene moja mama rodila da me drugi maltretiraju i muče već da me uvažavaju i poštuju!“

Evo me sada, potpuno nova osoba. Srećna sam, zadovoljna sobom, uspevam da kontrolišem bolest, a i ... tu je jedan dečko, mnogo fin i mnogo dobar, i... čini mi se da se zaljubljujem... :)

OD OGOVARANJA DO GENOCIDA

Psiholog Jelena Vranješević je nedavno na jednom skupu mladih koji je raspravljao o predrasudama i stereotipima prema različitim društvenim grupama predstavila jednu teoriju grupe psihologa i sociologa koja razvoj negativnih osećanja prema ljudima druge nacije, boje kože, veroispovesti ili seksualnog opredeljenja vidi kroz pet koraka:

-prvi korak je **OGOVARANJE**- kada se pripadnici drugih društvenih grupa negativno komentarišu, omalovažavaju, kada im se nadevaju podrugljiva imena,

-drugi korak je **DISTANCIRANJE** koje predstavlja već aktivniji negativan odnos koji podrazumeva izbegavanje u svakodnevnim aktivnostima osoba koje ne pripadaju našoj društvenoj grupi,

-treći korak je **DISKRIMINACIJA**, odnosno počinju unapred da se ograničavaju njihova ljudska i građanska prava,

-četvrti korak je **FIZIČKO NASILJE** koje podrazumeva otvorene fizičke napade, prebijanje, premalačivanje, ubistva i to svugde i na svakom mestu, i

-peti korak je **GENOCID** što je organizovano nasilje u cilju potpunog istrebljenja određene grupe stanovništva, kada se ona tretira onečovečeno, kao stvar koju treba uništiti.

*-**predrasuda** -tvrdnja koja nije potkrepljena činjenicama, niti zasnovana na argumentima

*-**etnički stereotipi** -krute i uprošćene karakterizacije drugih naroda i društvenih grupa)

Šrajter Nada

PSOVKA – TROVAČ LJUDSKE DUŠE

Prikaz teksta Ivica Stanića

„Mudrost života ne sastoji se u postizanju što više dobrih navika, koliko u sticanju što manje loših“ Eric Hoffer

Psovke su prisutne u svim civilizacijama i društвима. Predstavljaju upotrebu nepristojnih, prostih i ružnih reči koje se upućuju u naletu besa, ljutnje i gneva ili služe kao poštupalice u svakodnevnoj komunikaciji.

Psovka može biti uvreda onome kome je upućena, ali i prostačko iživljavanje na žrtvi, verbalno nasilje i zlostavljanje okoline.

Strah je često razlog upućene psovke. Agresivnim i drskim psovкама pobeđeni pokušava pokazati protivniku "nadmoć".

Što se tiče pola, muškarci više psuju od žena, ali je "ženska psovka" društveno neprihvatljivija.

Postoje razni kriterijumi na osnovu kojih se psovke dele pa evo samo jednog od njih: na osnovu onog što donose psovaču dele se na:

-psovke olakšanja (izraz rasterećenja od intenzivnih negativnih emocija)
-psovke vređanja drugih ljudi (omalovažavanje, ponižavanje)

-psovke takmičenja (u žaru igre)
-agresivne psovke (pražnjenje agresivnog naboja)
-provokativne psovke (imaju zadatak da izazivaju, razlučuju)
-napadačke psovke (uz fizički obračun)
-psovke iznude (sadrže pretnje, zastrašivanje)
-maltretirajuće psovke (kontinuirano uz nemiravanje)

-obrambene psovke (usmerene prema nasilniku)
Danas se ne može zamisliti ni jedan film, televizijska serija a da u njoj nema psovki.

Psovke se, kroz imitiranje odraslih i medija, sve više ukorenjuju i među decom i mladima. Njima prete, prkose, zastrašuju. Njome se brane, odgovaraju na nepravdu i na sve što smatrali ugrožavanjem svojih prava.

Možemo li bez psovki?

Nada Šrajter

Ko traži naći će

GDE UČITI?

Alisa u zemlji IN...

U Domu su nam za učenje na raspolaganju pored soba, učionice, biblioteka, TV sala, trpezarija, kako ih i koliko koristimo?

Da se podsetimo, zašto su nas ovde u Dom poslali naši roditelji –da pohađamo školu i da učimo!

Pa, odmah priznajem, u školu idem redovno, a što se ocena tiče tu je pravo šarenilo. Znam, tako je i kod vas? Nešto od ne snalaženja, ali najviše od nedovoljnog učenja, dobili smo i prve slabije ocene, a neki i po neku opomenu.

Ali, kad malo više razmislim ima tu i objektivnih, domskih, razlozloga za to, i evo nekih. Prvo, da Vas pitam: Gde je najbolje učiti? Na raspolaganju mi je soba, učionica, biblioteka, TV sala i trpezarija. Evo kako to izgleda iz mog iskustva.

Dugo sam tražila svoje mesto za učenje u Domu. A evo i zašto.

Učenje u sobi

Ako sam odlučila da učim u sobi, onda imam veliki problem jer samo jedna, od nas 4 cimerke u smeni, može sesti za radni sto. Zašto? Pa tako je projektovan i napravljen. Jedna od nas srećnica može lepo da sedne, pravilno, sa nogama u stolu, laktovima na stolu, da ne krivi kičmu, ali knjige i sveske mora da drži malo više na desnoj strani stola. Zašto? Pa da bi jedna cimerka mogla da sedne sa leve strane stola i stavi svoje knjige. Desno ne može, tesno je, tu je odmah naslonjen krevet. Znači, cimerka, levo od mene sedi sa nogama okrenutim na levo, a ledima na desno. Stav «uvijene zmije». Neudobno je, često se vrti. Idealno za brzo krvljenje kičmenog stuba. Predlažem da odmah, ne čekajući sledeći sistematski pregled i ortopeda krene sa korektivnim vežbama!

Sledeći teško rešiv problem je taj što Jeca uči na glas, a Dajana na sav glas! Spas se traži u kupatilu, u obilju isparenja najprirodnijih mirisa, uz sanitarije sa mirisom đurđevka.

Dok one vredno uče u sobi, nas dve preostale krećemo u učionicu - hram učenja u Domu! Svaka ponese uz knjige i mobilni, i drugi će takođe, jer zvaće mame, tate, babe, dede, proveravaće jel se uči, zatim cimerke, iskršlo je nešto jako važno! Ako niko ne zove, naći će mo već nekoga, poslaćemo bar nekoliko poruka, u preplati imamo 100 besplatnih, malo će mo prelistati stare poruke i fotografije, treba malo predahnuti od učenja, malo će mo puštati muziku samo za nas i one malo bliže, osvrtati se uredno više puta na svako otvaranje i zatvaranje vrata, da snimimo ko ulazi, a ko izlazi, šuškati sa grickalicama koje smo kupili umesto doručka, više puta izlaziti jer se redovno nešto najvažnije za od školskog pribora zaboravi. itd Uz put, odgovarati vaspitačima šta i koliko učim, jel teško, a ocena...redovno svи iz smene, njih je oko šestoro, bar provire, tražeći nekog svog zaturenog učenika. I, u tom prođe i vreme obaveznog učenja.

Pa, da odahnemo

Učenje u biblioteci

Jednom smo se našle u Biblioteci. Nelagodno nas gledaju nepročitane knjige sa polica i stolova, malo nas muči i alergija na knjišku prašinu, kašljucamo. Vaspitači nas ispitivački gledaju preko naočara. Nismo dugo izdržale. Idemo dalje.

Učenje u TV sali

Onda je na redu TV sala. Sve je vrlo slično učionici, ali tu se najviše dolazi tek posle 22 sata, između ostalog, jer ti se još ne spava, da razmeniš poglede sa simpatijama, ukradeš malo vre-

mena za druženje preko knjige, da bi bio viđen, a ne samo da štresaš! Očas mi napravimo našu prepoznatljivu atmosferu! S tim, što kroz salu danju šetaju i svi zaposleni, naravno, zbog prirode posla i svi više puta, a ima ih dosta! Uglavnom svi se trude da što tiše prođu, zatvore vrata sale, ali jedna vrata uporno škripe, a druga se ne mogu zatvoriti, pa se to proverava više puta! Zato vam savetujem, ako učite u TV sali, birajte čošak!

Učenje i trpezariji

Trpezarija je takođe mesto za učenje. Ako nju biramo, onda učimo uz zvuke lupanja šnicli i šerpi, i uz mirise najjačih zaprški koje pronosim širom Doma i dalje, ali zato nepogrešivo znamo šta ima za ručak i kakvi su momci na praksi.

Učenje u Gradsкоj biblioteci

Neki od nas povremeno odlazi na učenje Gradsku biblioteku, u čitaonicu. Ali i tu vrebaju gradske zamke na putu do biblioteke. možda nas neko koga baš želimo videti iznenada sačeka!

Dok tražimo svoje mesto učenja, pažljivo slušamo vaspitače o potrebi izbora stalnog mesta i vremena učenja, jer se tako formiraju i razvijaju radne navike. Tu su i svakodnevne kontrole, opomene i pomoći koju, do duše, tražimo kad baš utvrđimo slabu.

Eh, a sad zbog slabog uspeha po malo zavidimo, sasvim opravданo, onima koji su bili vredniji i ozbiljniji od nas i imaju dobre ocene. Sad treba nadoknaditi propušteno gradivo. a počinje i novo iz drugog tromesečja. Fizika, matematika, hemija... baš su teški, ali savladaćemo ih već. Obećali smo roditeljima, profesorima, vaspitačima i konačno SEBI!

Ljiljana Babić

Promene u Internatu

NON STOP INTERNET

Reakcije učenika na unapređenje uslova života u internatu

Ove godine su se desile neke dobre i lepe promene u Domu, a neke baš i ne.

Prvo prijatno iznenađenje je računarska učionica, sa 8 računara priključenih na internet 24h dnevno. Naravno, može se koristiti samo u pametne svrhe.

Druga velika i radosna novina je kuhinja, odnosno trpezarija u novom izdanju, sva blistava i topla, ali je meni na žalost ostao stari, nepromjenjen.

Vaspitači su dobili nov nameštaj u kancelariji, pa je sada mnogo prijatnije tamo otici s' obzirom da nas tamo možda čeka i neka opomena!

Dobili smo i novu sekjuritu službu. Potrajalo je dok se nismo uhodali i on i mi, al' sad dobro funkcionišemo.

A šta nas to onda ove godine muči? Muči nas jedno staro pravilo koje se ove godine strogo poštuje! Muči nas kućni red! Ustajanje na vreme, učenje na vreme, čišćenje na vreme, kupanje na vreme, posete na vreme, spavanje na vreme... Pa nadam se, preživeću ovu godinu, a sve se nadam, možda će i vaspitači malo popustiti.

Svakako onima koji ostaju u Domu u narednim godinama želim „na vreme“ sreću i lepe internatske dane!

Saška Grujić

Alisa u zemlji IN...

računarska u pripremi

računarska u funkciji

da je ustao ranije....

Milyen nehéz is a reggeli kelés

Kako je teško ustati ujutru! buđenje i ustajanje je jedna stresna situacija a naročito je stresna kad ti neko lupa na vrata i svaki čas te opominje! Ko želi da sazna sve o ovom fenomenu nek pročita tekst koji sledi!

8:00 h. Alvásom legmélyebb szakaszán megszólal a mobiltelefonom. A kedvenc nótámra cseng,mégis pont ebben a percben a top listák utolsó helyére rakom ezt a dallt. Kapkodva nyúlok a mobilom után,és egy gomb lenyomásával,végkép véget vetek ennek a szörnyű hangoskodásnak. A szemem még persze csukva van. Nem akarok még felkelni. A napfény ellenfelesen szívárog be az ablaküvegen,és úgy tűnik,pont csak az én szemembe süt be.Hátatfordítok a világna, betakaródzok egész,igy úgztűnik még mindég este van. És ez tetszik. De csak egy pillanatra. Ajtóveregetés. Talán ha egy nagy trombitával a fülembe bőgetve kőtenének,jobb esne,mint ez a halk,de egyre gyorsabb ütembe szóló ajtóveregetés.Kinyitom a szemeim.A szempilláim nehezek,de nem annyira,mint maga a testem. Nagy nehezen feltápászkodok.Az éles fénytől a szemeim könnyesek,és úgy tűnik mint ha szirnák. Hát,tulajdonképpen igy is érzem magam. Keresem a papucsomat,de csak az egyiket lelem. Ugyan hova tünhetett a másik? Lehet,hogy még áalmát alussza, valahol mélyen ay ágyam alatt. Igy hát kócos hajjal,és egy papuccsal a lábamon indulok az ajtó felé. A nevelő mérge arckifejezésel áll az ajtó előtt,és dühösen betódulva a szobába,nem kap választ arra,hogy miért vagyunk még mindannyian az ágyban?! Erre már a többiek us felkelnek,álmoss,és halk hangon megigérve,hogy azonnal megcsináljuk az ágyunkat,és már kezdünk is a tanuláshoz. Ezt a kis versikét már mindannyian fejböl megtanultuk: csak,hogy ritkán alkalmazzuk. A fürdőszoba felé tartom az irányt,és meglátva rettenetes tükröképemet,csak annyit mondok: Milyen nehéz is a reggeli kelés.

Violeta, Renata, Timea i Dijana # 11

(NE)
Snalaženje u novom gradu

TAXI JE ZAKON

Koliko nam je poznat ili nepoznat grad kada dođemo ovde iz nekog malog mesta da pohađamo školu? Snalaženje

nije uvek bilo glatko, pa otuda i neke doživljaje prepričavamo između sebe, a neke će mo podeliti i sa vama. Sada nam se čine smešne, tad? Ali. da počnemo iz početka . Ispričaću vam svoju priču.

Jednog lepog oktobarskog prepodneva sa mojim drugaricama, što iz škole, što iz internata, krenula sam na kros koji se održavao na motelu. Pošto nismo znale gde se nalazi, zamolila sam mog vaspitača da mi objasni i on je to vrlo rado uradio.

Krenuli smo po „mapi vaspitača“, prvo magistralom, pa levo, drugi ugao desno... Sve je bilo OK dok nismo došli do jedne sporne raskrsnice. Pred nama 12 su dva puta koji se razdvajaju na dve različite strane.

Gde dalje? Stojimo u dilemi. U tom trenutku je naišao neki čovek koji nam je išao u susret. Pitele smo ga da li smo na pravom putu, a on se ponudio da nas odvede donde. Pomislila sam, vrlo ljubazno i pristojno s njegove strane.

Sve je bilo OK dok nismo stigle van grada, do neke livade. Trava nam do kolena, okolo neko bagrenje. Posumnjali smo prvi put da nas vodi pravim putem. Tada primećujemo da naš vodič nije izgledao baš pristojno, kao što je bio ljubazan. Imao je na sebi neke crne stare, pohabane i isprane pantalone, u njih je upasao crveni duks, takodje zgužvan i ispran. Cipele su mu bile iznošene, u raspadanju i prljave. Nosio je u ruci crnu lakovanu torbicu iz koje je nervozno vadio i pušio cigaru za cigarom. Nigde ljudi, prolaznika, mislim se: „Bože gde smo? Gde nas vodi, kakve su mu namere, šta da radimo?“ Strah nas steže. Užas me i sada obuzme kad se setim! Stižemo ponovo na put. Tada smo videle i ostale učenike koji su takodje išli do motela. Zahvalilmo se čudnom čoveku što nam je pomogao. S olakšanjem ubrzano nastavimo put ka ostalim učenicima.

Posle svih strahova i muka naučile smo nešto novo, a to je NIGDE NE IČI BEZ TAXIJA!!! To savetujemo i Vama!

Verica Janjin

Alisa u zemlji IN...

Muke jedne sportašice

VOLIM „ZOK“ PA ŠTA ĆU!

Alisa u zemlji IN...

Prelazak iz jednog grada u drugi, pa još i iz jednog sportskog kluba u drugi nije uvek lak. U Kikindi sam trenirala odbojku 6 godina, u klubu koji se zove «ZOK».

Zbog škole koju sam upisala bila sam prinuđena da krenem sa treniranjem u Zrenjaninu. Veliki rival ovog mog novog kluba je upravo moj kikindski klub. Oba kluba se bore da uđu u višu ligu i zbog toga je svaka utakmica dramatična, pa se i završi ali ne sportski, već svađom i vređanjem.

Krenulo prvenstvo. Kikinda gostuje i pobeđuje zrenjaninke, domći tim, sa 3:0! Igračice sa trenerom nisu mogle lako da se pomire sa nepovoljnijim rezultatom i sudbinom, umislile su da su nepobedive i da je svaka izgubljena utakmica nameštena.

Tako, dođoh u klub gde me ne vole baš, jer sam Kikindanka. Kako su moje drugarice iz tima

bile neljubazne prema meni, a i trener, već na drugom treningu posvađala sam se sa svima, pa i sa njim. Sve se završilo tako što ja više ne glumim da mi je stalo da igram za njih, pa i ne igram, a najviše volim odbojku i svoj prvi kikindski klub «ZOK» za koji ponovo igram.

Dajana Vojnović

Obeležen je 1. decembar svetski dan borbe protiv AIDS-a

OSMICU PIK DOBIJAŠ U TREĆEM DELJENJU

HIV je virus, izazivač bolesti zvane Sida. HIV virus slabi imunološku otpornost organizma i sprečava ga da se bori protiv različitih infekcija.

AIDS – sindrom stečene imunodeficiencije predstavlja poslednji i najteži stadijum infekcije.

Ako je neka osoba inficirana HIV-om to ne znači da je odmah i obolela od AIDS-a. Većina osoba inficiranih HIV-om oboleće od AIDS-a (u koliko se ne leče) za 7 – 10 godina od momenta infekcije u zavisnosti od imunološke karte organizma.

Dijagnoza AIDS-a postavlja se na osnovu kliničkih simptoma i znakova oboljenja, kao i laboratorijskih pokazatelja (uzimanjem uzorka krvi vrši se test na AIDS).

Lečenje pacijenata inficiranih HIV-om i oboleloih od AIDS-a je moguće i sprovodi se u Institutu za infektivne i tropske bolesti Kliničkog Centra Srbije u Beogradu.

Prenos bolesti

HIV se može preneti na tri načina:

- nezaštićenim seksualnim odnosom (uvek koristi kodom!)

- putem zaražene krvi (narkomani koji zajedno koriste špric i iglu)

- sa majke na dete (zaražena majka na nerođeno dete)

HIV u statistici

HIV virus nije samo pitanje sreće, niti sADBINE, nego posledica neznanja i neodgovornog ponašanja. Znati definisati HIV virus nije najvažnija stavka u životu.

Pravilno ponašanje može umanjiti šansu da se zarazite, ili da nekoga zarazite. Znači, najvažnija je preventiva!

U periodu od maja 1985. do avgusta 2007. HIV-om je zaraženo 33 miliona ljudi. U 2007. godini HIV-om je zaraženo 2 miliona ljudi. Veruje se da dnevno u svetu oboli 7000 ljudi, a umre 5000 ljudi, većina je u proseku od 20-49 godina života.

Prema podacima Instituta za javno zdravlje,

u Srbiji trenutno živi 1.196 osoba sa virusom HIV, a tokom 2007. godine,

novoregistrovano je 75 HIV pozitivnih, 29 osoba obolelo je od sida a 12 osoba je umrlo od te bolesti. U Srbiji je od 1985. do novembra 2007. godine zvanično registrovano 2.178 HIV pozitivnih osoba, od kojih je 1.381 osoba (63 odsto) već obolela od sida, a 917 umrlo. Prema tim podacima, 77 odsto HIV pozitivnih registrovano je u Beogradu.

HIV virus je nastao 80-tih godina prošlog veka, i od tad postaje socijalno-medicinski problem. Ova infekcija nije samo pitanje homoseksualaca i narkomana. Iz godine u godinu, sve je veći broj onih koji su HIV stekli heteroseksualnim putem ili su ga dobili „zaslugom“ roditelja.

Probaj da shvatiš rizik od HIV-a

HIV ti je kao igra sa šipalom karata. HIV je osmica pik. Delim ti po pet karata. Osmica pik ti možda neće doći u prvom ili drugom, možda ni u trećem deljenju, ali ona je u šipu i kad-tad će se pojavit i u tvojoj ruci.

Zato već danas promeni ponašanje, jer svako od nas može biti žrtva SIDE ako se ne pazi!

Tamara Omasta i Predrag Kačavenda

nagrađeni na literarnom i likovnom konkursu

SLIČICE IZ VELIKOG KOLEKTIVA

Kada se odjednom
nađeš, međ' mnogo
sveta,
a od svoje
male porodice
ne odvajaš se
šesnaest leta,
mnogo toga ti smeta.

Sličice lete
brzinom Tornada,
u glavi se sva imena pomešaju
tada.

U isti mah,
mnogo se glasova
čuje,
jer učenika iz raznih
mesta tu je.

Glava ti zvoni
kao lubenica
iz kože da „iskičiš“
hoćeš,
makar pročitao
hiljadu stranica,
ni jednu rečenicu
da zapamtiš,
ne možeš.

To su ti
porodice moja
mala, mila,
sličice,
velikog kolektiva.
Jasno je meni sada,
vremenom se na sve
te sličice
navići može,
bez „iskakanja“ iz
sopstvene kože.

„Nota“, I mesto na literarnom konkursu
Predrag Kačavenda

Predrag Kačavenda prima nagradu od direktora
Gorana Petkovića

Dalila Lavroš I mesto za crtež

Snežana Babić III mesto za crtež

Andrijana je osvojila II mesto za likovni i literarni rad

Dani brzo prolaze, završavam četvrtu godinu i stalno se trudim da vreme malo usporim. Pokušavam na

BUBAMARIN LET

Ulezim u prazu sobu obloženu žutim daskama. Kreveti su još uvek prazni, očekuju nekog kao i ja. Oproštaj od mame i tate je najteži, kao da ih nikad više neću videti. Nisam zaplakala jer nisam htela da im pokažem da mi je teško i da se bojim. Vrata su se zalupila i ostala sam sama.

Kroz prozor gledam nepoznata lica. stranac sam u ovom gradu, u ovoj sobi, a što je najgore i samoj sebi. Raspakujem se i zamišljam cimerke. Ni jedna lepa misao, sve najgore mi prolazi kroz glavu. Soba me guši i steže kao da imam omču oko vrata... Još uvek se držim, ne plačem. Vrata se otvaraju i prekidaju samoču. Ulazi moja prva cimerka. Razmenile smo stidljive poglede, po koju reč i... opet muk. Mislim da se i ona oseća kao i ja do pre par tre-

momente živati kao u prethodnim godinama, ali ne ide mi baš najbolje. Sve mi govori „Ti uskoro letiš odavde!“. Kada sam dolazila na upis ove godine, proletela mi je misao da nikad više Dom... I nisam mogla da verujem. Ja koja sam mrzela sve ovo, koja nisam želeta prihvatići ove ljude, prozore, usisivače i sve što vidite oko sebe kao deo mog života, odjednom sam osetila tugu. Tuga je bila toliko jaka da mi je pokrenula suze. Mislila sam da to nikad sebi neću dozvoliti. Ali jednostavno shvatila sam sve OVO jeste veliki deo mene. Svakim danom sve više shvatam da polako nestajem iz ove tzv. „nedodije“. Sećam se prvih dana, uplašenih očiju sam pravila svaki korak, zburnjeno i nesigurno. Ali vremenom, svaki dan u „nedodiji“ me je učio nečemu. Nekad je to bilo, da ne plačem kad je teško, ili i posle pada da se podignem i nastavim. Naučila sam da greške nisu planine koje treba da me zaustave da bi došla do cilja. Svađe

Olivera Đulić III m. za literarni rad

sa cimerkama prosto su me naterale da popustim kada to najmanje želim. Naravno tu je i veće provedeno jureći se sa noćnom vaspitačicom po sobama. Bila je to jako zabavna trka, sve do sledećeg dana, kada sam saznala da je sve zabeleženo u dnevniku. I to me je nečemu naučilo, da smo se ružno ponašali i da neko sedi kraj kamere i sve beleži. Jednostavno stekneš loše navike, dobre navike, iskustva i po neko sećanje. Ovo je kao neka priprema za to što nam predstoji posle srednje škole. Ali trenuci provedeni ovde su neponovljivi i nezaboravni.

Zauvek će deo mene tihim glasom da priča o doživljajima u internatu...

„Maslačak“, II mesto na literarnom konkursu, Andriana Veđej

Babić Ljiljana III mesto za literarni rad

nutaka. Dočekale smo i ostale cimerke i polako, nesigurnim koracima, zблиžile smo se. Dok prolazim hodnicima, podilazi me jeza. Sama među tolikom decom. Osećam, svi pogledi uprti u mene. Sledila sam se. Niko ne progovara ni reč, samo prsti pokažu u mene, kao da sam optužena što postojim, što sam ovde.

Dani su prolazili sporo, ali sam se svakim danom osećala sve sigurnije samo je samoča još uvek bila tu. Gde god da pogledam ne vidim svoj dom, ništa me ne podseća na njega. Noćima sam razmišljala o roditeljima i svojim prijateljima kod kuće. Suze krenu, ali ih brzo obrišem. I dalje sam hrabra. Prolazile su nedelje i nekako je sve krenulo na bolje. Našla sam nove prijateljekoji su mi bili uteha jer i oni su bili, slični meni. Polako sam počela da volim ovaj dom. Posle mesec dana sam upoznala dušu svog drugog doma, ljude u njemu i druge

„Bubamara“, II mesto na literarnom konkursu Saška Grujić

DAN DOMA

Dan Doma proslavljen je 6 novembra sa priredbom učenika, proglašenjima pobednika na literarnom i likovnom konkursu, u sportskim takmičenjima i najuređenijim sobama, zatim,dodelom jubilarnih nagrada radnicima Doma koji su u njemu proveli radeći 10, 20 i 30 godina i žurkom.

U okviru proslave završio se konkurs za najlepši literarni i likovni rad na temu: „Sličice iz domskog šivota“. Najuspešniji:

Na likovnom konkursu:

1. Dalila Lavroš za uspele portrete vaspitača
2. Andriana Veđei
3. Snežana Babić

Za literarne radove:

- 1.Predrag Kačavenda za pesmu „Sličice velikog kolektiva“
- 2.dele maturantkunje Saška Grujić „ Bubamarin let“ i Andriana Veđei „Sličice“,
- 3.dele prvakinja Olivera Đulić i Ljiljana Babić.

U sportskim disciplinama rezultati su sledeći:

u stonom tenisu momci:

1. Danijel Vig,
2. Uglješa Jeftić i
3. Đura Dobrić

Od devojaka u stonom tenisu –

1. Kristina Kovač
2. Aniko Abraham i
3. Maja Nedeljkov

U šahu: za momke

1. Robert Varga,
2. Miloš Savić
3. Bojan Stamoran

šah devojke:

- 1.Mirjana Radaković
- 2.Milica Gverić

Direktor, Goran Petković, pozdravlja prisutne

Predlažem da ih posetite, ali samo u okviru kućnog reda, tačnije, ne u vreme učenja i ne posle 21 sata, od nagrađenih pokupite ideje za sređivanje vaših soba i da na sledećem konkursu budete bar u najužem izboru. Takođe, predlažemo da se bira i najneurednija soba. A šta je poklon, o tome razmislite pa nas izvestite.

Ljiljana Babić

Jelena Jakšić, izvlači nagrade iz šešira

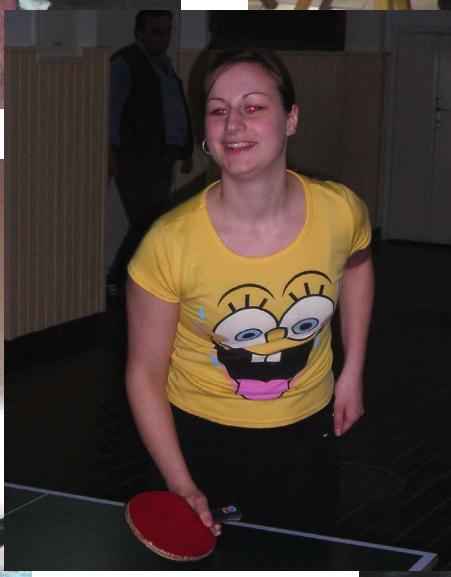
NAVIJAČI

dan doma

Marija
Vranić,
voditeljica
programa

šampion Vig Danijel

prošlogodišnji pobednik na kolenima

Prva, da li i poslednja

ŽURKA

Jedva dočekan utorak u internatu je stigao - 6. novembar Dan doma! Prva žurka ove godine se konačno dogodila. O žurkama smo čuli pre dolaska u Dom. Maštali, kakva samo može biti, poneli nešto lepše garderobe, malo ukrasa i šminke, a onda su nas vaspitači obavestili da ih u ovoj godini nema više! Zašto? - pitamo, „Zbog onih pre Vas!“ No, zahvaljujući Danu Doma, desila nam se!

Svirao je bend «Laki Keš» iz Novog Bečeja, bilo je dobrog starog roka, a posle i naš najčuveniji domski bend «Milk». Žurka je bila bolja od očekivanog. Svi su bili raspoloženi, srećni, zadovoljni, primetila sam, neki su bili manje, a neki vidno zaljubljeni, šapnuli su mi da su se neke stare

dan doma

ljubavi obnavljale kasnije na mesečini. Neki su kraj žurke dočekali na nogama u ritmu muzike, na bis, a neki su se krevetirali jer su se prerano umorili.

Pouzdano znam da je jedan broj, maturantkinja najviše, ignorisao žurku. Malo istražujući saznali smo da su, pored štrebanja, smatrali da su prerasle domsku žurku, da nema niko za njih interesantan, "tamo su sve sami prvaci", a neke su izabrale provod na brucošijadi u Studentskom domu. Kad čuju kako je bila dobra žurka, znam da će se kajati, ali kasno!

Kraj žurke su oglasili vaspitači paljenjem svetla u sali i polako nas ispratili do naših soba, da neko slučajno ne zaluta, a zatim još jednom proverili da li smo svi u svom krevetu. Mali broj njih je još malo lutao po drugim sobama, pa su upisani u dežurnu knjigu.

Pošto je žurka prošla bez incidenata, a koliko smo videli i vaspitačice i vaspitači su se ludo zabavljali na njoj, sta kažete svi za reprizu!?

**Ljiljana Babić
REPORTERKA U AKCIJI**

Modni zapis sa žurke

KUL JE BITI FIN

Kao budući modni radnik, želim da vam dam „stručni“ komentar o stajlingu devojaka i momaka na žurci.

Ah, očekivala sam od lepšeg pola više. Pre svega, više svečane, efektne garderobe i detalja, više minića. Bilo je doduše nekoliko malih crnih suknjica sa volanima, majica bez leđa, modernih tunika, helanki belih i crnih i jako malo visokih potpetica. Najviše garderobe je bilo kao za školu, za svaki dan. Farmerice, majice,

patike. Žurka nas je, očigledno, po malo iznenadila, pa smo garderobu za diskoteke ostavile kod kuće. Što se tiče šminke, tu su se devojke više potrudile. Nisu žalile svetlucavi puder i senke. Frizure su bile takođe najviše svakodnevne, ali sveže isfenirane. Istimale su se one peglane i ispresovane koje su cimerke međusobno pravile, što je ludi ples kvario.

Što se tiče momaka, džins, duks i po koja košulja. I oni su se potrudili oko frizura te večeri.

Najviše su, ipak, zapaženi bili oni fini momci koji su nama damicama udeljivali komplimente i potrudili se da nam žurka bude stvarno KUL!

Jelena Jovanović 7#

Turnir u košarci

Najbolji su "Kerovi"

Ljiljana Babić, reporterka sa lica mesta

U internatu se turnir može gledati na razne načine, sve zavisi gde si lociran. Da li si u prizemlju, na prvom ili drugom spratu, ili pak direktno na terenu? Naravno ja sam se našla na terenu, jer bez mene nista ne može da prođe.a i reportažu treba da pišem. Moje cimerke su za to vreme, pomalo stidljivo, a i bilo im je i hladno, ostale u sobi i pažljivo gledale naše zgodne momke kroz rešetke sobe br. 7. Tu privelegiju imamo samo mi ženske sobe iz prizemlja, od 3 do 7 jer, ostalo su muške sobe okrenute ka terenu.

Hladan jesenji dan 5.novembar. Oblaci se malo podigli. Do jutra se nije znalo da li će turnira

uopšte biti. U 9h. se odlučuje da turnir kreće u 11h. Čujemo preko razglosa. Pre toga, treba počistiti teren metlom. Vredni momci na čelu sa Cimešom i Davidom sve počistiše. Kreću utakmice, ispadaju pobeđeni, ostaju pobednici. Baš duva. Oni koji čekaju na red da igraju pocupkuju, ili odlaze u sobe da se kratko zgreju. Podne je, počinje ručak i najbolji izbor jela. Znači, prvo na ručak. Pa siti u finale, odlučujuća utakmica. Kerovi protiv majkana.

Momci su igrali fantastično, a pobedila je ekipa «Kerovi» koju čine: Miličević David, Cimeša Nedeljko, Malijar Ivan i Folčan Miško. U fer-play igri momci su pokazali vrhunsko umeće u igri sa loptom i dobili zaslужenu «Doboš» tortu, čestitanja i aplauz!

MOŽE SE DESITI I TEBI

Tokom oktobra meseca realizovala sam dve edukativne radionice sa svojom desetom vaspitnom grupom i drugim zainteresovanim učenicima i učenicama.

I. Radionica »Trgovina ljudima-sex trafiking» je realizovana u okviru preventivne kampanje protiv nedozvoljene trgovine ljudskim bićima radi seksualne ili ekonomске zloupotrebe. Kroz radionicu smo se detaljnije upoznali:

- da je trgovina ljudima jedna od najrasprostranjenijih i najprofitabilnijih kriminalnih radnji, zato su šanse žrtve da izade iz lanca trafikingu veoma male,

- da žrtva trafikingu može biti svako: žene, muškarci i deca, sve zavisi od „zahteva“ tržišta,

- da se žrtva postaje zloupotrebom autoriteta, položaja, prijateljstva, prevarom, otmicom ili drugim oblicima prinude,

- put žrtve trafikingu je veoma dug i težak, od otmice ili prevare preko transfera i transporta do zatvorenih stanova, restorana, klubova ili bordela, gde rade za svodnike, poslodavce i trgovce ljudima za profit, u ropskom odnosu, podvrgnute najgorim oblicima fizičke, psihičke i seksualne tretture, bez, ili sa lažnim dokumenatima, često pod uticajem opijata ili alkohola, bez zdravstvene zaštite od polnih i dr. bolesti, što ostavlja trajne posledice na njihovo fizičko i mentalno zdravlje,

- da bi se zaštitili od trafikingu, najbolja je prevencija, tačnije, neophodno je dobro proveriti posrednike i agencije kada se javljaš na oglase za posao, posebno ako je tokom letnje sezone „atraktivn sa dobrom zaradom!“, kako u zemlji, tako i posebno kada odlaziš u inostranstvo,

- svodnici i trgovci koji „vrbuju“ žrtve na terenu,

su, po pravilu, vrlo poslovni, od poverenja, pažljivi, često su to momci sa kojima ste duže u vezi, rođak poznanik ili prijatelj, a u poslednje vreme sve češće posao vrbovanja obavljaju i žene,

-kako izaći iz ove situacije, kako se „izvući, gde tražiti pomoć - prijavom policiji, pograničnim vlastima, SOS telefonima i nevladinim organizacijama,

Na analizi slučajeva trafikingu upoznali smo se da su žrtvama trafikingu narušena osnovna ljudska prava garantovana Poveljom UN, između ostalog, pravo na život, na slobodu govora, kretanja, lične bezbednosti, raspolaganje svojim telom, pravo na dobrovoljan rad, na pristojne uslove rada i adekvatnu zaradu, na zdravstvenu zaštitu.

Pod motom – «Može se desiti i tebi» radionica je imala za cilj da kod učenika i učenica osvesti i objasni ovaj ozbiljan problem sa kojim se sve više žena i dece suočava i na našem prostoru.

II. Radionica »Ja i drugi» je realizovana kao izraz potrebe, posebno kod učenika i učenica prve godine, da se osvetli proces opažanja, procenjivanja i formiranja utiska o drugima i da dobiju informaciju kako ih drugi vide i doživljavaju, što je bitno za građenje slike o sebi i za lakšu komunikaciju i prihvatanje različitosti u sobi, grupi i Domu.

Kroz priču i crtež asocijacije predstavljali su se i prepoznavali, vrlo duhovito i kreativno, negde vrlo jasno, a negde manje.

Gоворили smo o tome šta prvo zapažamo kod drugih, koliko verujemo prvom utisku, o značaju prvog utiska o drugima i šta znači «ostaviti utisak».

Sve se završilo izložbom crteža i duhovitim objašnjenjima asocijacija kako vidimo druge, te prepoznavanjem „nacrtanih“ ličnosti. Niko nije bio uvređen predstavljenim crtežom, a deo izložbe sa radionicice može se videti na vratima sobe u «crvenoj».

Jelena Kantar

dešavanja

Tribina o sextrafikingu

I „PRIJATELJI“ NAS PRODAJU

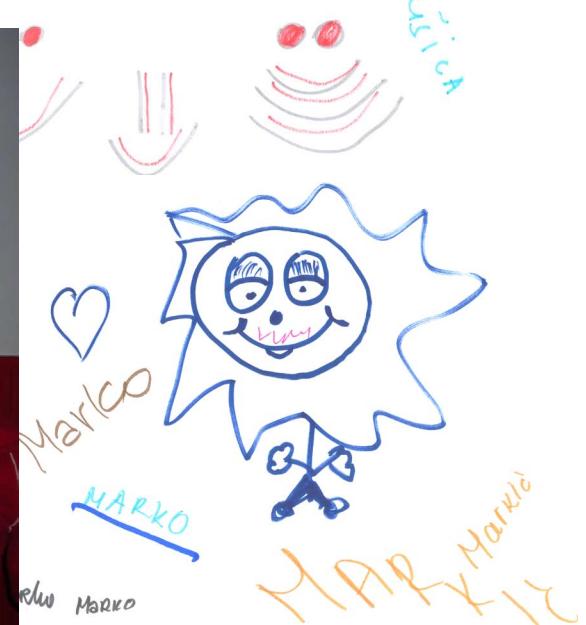
Sextrafiking je trgovina ljudima. O ovoj temi je, 24. X. 2007g. u TV sali našeg internata održana tribina a prikazan je i kratki, prigodni film. Gostovali su nam inspektor MUP-a i članica ZEC-a (Zrenjaninskog edukativnog centra) g-đa Radoslava Aralica. Dobili smo puno informacija o trgovini ljudima, a čuli smo i primere iz života. Saznali smo da ljudima često trguju osobe koje mi dobro poznajemo, tj. naši „prijatelji“. Sve primamljive ponude za lak posao i brzu zaradu, koji podrazumevaju putovanja u druge zemlje treba dobro proveriti i onda kad ponude stižu od bliskih prijatelja. Ako smo sve proverili i odlučili da prihvatim ponudu, pre putovanja ipak treba roditeljima ostaviti imena i podatke osoba sa kojima putujemo, broj ambasade zemlje u koju idemo i svoju najnoviju fotografiju, za ne daj Bože.

Predavanje i film su bili zanimljivi i potresni. Svi smo puno naučili. Nadam se i da smo ozbiljno shvatili upozorenja da ne treba svima verovati.

Nikola Svilengaćin

Topalov Saška prezentuje

Šta i kako radi

DOMSKA ZAJEDNICA

Od početka ove školske godine održana su četiri sastanka. Na njima su izabrani novi predsednik i zamenik, određeni delegati u Uniju srednjoškolskih parlamenata Zrenjanina, raspravljalo se o odlukama Pedagoškog veća vezano za organizaciju rada u ustanovi, za razloge uvođenje zabrane upotrebe kuvala i grejalica u domu, analizirale incidentne situacije u Domu i primedbe učenika, dogovaralo o organizovanju takmičenja i konkursa povodom Dana doma.

Kormilo Domske zajednice preuzele su dve devojke, maturantkinje, Jakšić Jelena i Vincan Julijana. Naši delegati u Uniji su Cimeša Nedeljko, Grujić Saška, Vincan Julijana i Jakšić Jelena.

Predstavnici Domske zajednice uvažili su stav vaspitača da je bezbednost na žurkama problematična, ali su predložili Pedagoškom veću da ukidanje žurki u Domu ne bude toliko restriktivno i da se u Domu održe tokom godine bar dve žurke:

- povodom Dana doma i na kraju godine - povodom odlaska maturanata.

Tako je, uz saglasnost Pedagoškog veća, održana žurka povodom Dana doma.

Na predlog Domske zajednice povodom Dana doma organizovana su razna takmičenja-u literarnim i likovnim radovima, u stonom tenisu, košarci, šahu, uređenju soba, a najbolji učenici su nagrađeni.

Učenici su svoje primedbe upućivali na sporost u otklanjanju kvarova po sobama, grejanje, nedostatak televizora i DVD-a, rad računarske učionice, strugost vaspitača.

Neki problemi su u međuvremenu rešeni, neki ne.

Zato će Domska zajednica na njih i dalje ukazivati....

Julijana Vincan

Ono što neki ne znaju jer žure kući**VIKENDOM JE SVE PRODUŽENO U DOMU**

Pišem ovo subotom uveče. Velika većina je otisla svojim kućama na vikend, samo ja i nekoliko mojih prijatelja smo ostali. Internat je prazan, zidovi odzvanjaju, svuda je tišina.

Vikendom je sve produženo. Spavanje može da se oduži dokle možeš da spavaš. Ako hoćeš da ne ostaneš gladan, moraš da ustneš do pola jedan, kada počinje ručak zajedno sa večerom. Večera je lanč paket koji je oskudne sadržine, pa ako i to prespavaš, ili ostaješ gladan ili te skupo košta lanč u gradu!

Ako se nisi dogovorio sa prijateljima, da zajedno ostanete, biće ti dosadno, jer ćeš imati puno slobodnog vremena, koje nećeš znati kako da iskoristiš.

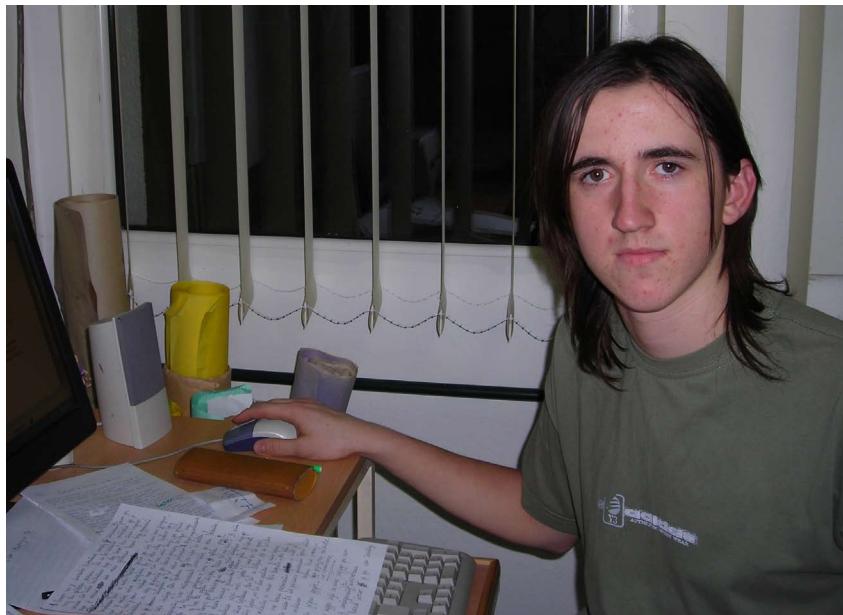
Kao spas od dosade možeš da potražiš razonodu u računarskoj, na stonom tenisu ili ako je lepo vreme fudbalu i košarci. Predlažem, prvo učenje, jer se u tišini najlakše uči, a onda zabava.

Ako hoćeš da ostanesh duže u gradu moraš da prvo zamoliš svog vaspitača, pa roditelje, pa opet roditelji da se dogovore sa vaspitačem, sve za kratki "produženi" izlazak. Vrata internata zaključavaju u ponoć što je za vikend kratko, a za starije do 01.30h. Vikendom zato možeš bolje da upoznaš prijatelje, jer više vremena provodiš sa njima.

Svako bi trebao bar jednom da ostane za vikend. To iskustvo može da bude teško za nekoga ko je nostalgičar i ne može bez roditelja i bez kuće. Mislim da se treba navikavati na nova iskustva, na drugi, tuđi svet, pa, posle srednje škole otići čes dalje i nećeš moći svaki vikend da budeš kod kuće.

Zato je internat tu da ti u tome omogne.

Danijel Huđec

požar u internatu

dešavanja

VATRENA ŽURKA

Upaljena instalacija nije izazvala katastrofu zahvaljujući prisebnoj i brzoj intervenciji vaspitača Svetislava Cvejanova i Mikloša Bakoša

Te srede, 17. oktobra, oko 17h. dok su svi učili ili spavali, a vaspitači diskutovali o raznim stvarima u vaspitačkoj kancelariji, u sobi 20 počela je da gori instalacija i desio se požar. U sobi su bile samo dve devojke koje su „vredno učile“ (jedna je spavala a druga se kupala). Milica je bila u kupatilu i kaže da se prvo čulo neko pucketanje, ali zbog zujanja ventilatora i drugih internatskih zvukova na to nije obratila pažnju. Počelo je da varniči i u sledećem trenutku kupatilo se upalilo. Odjednom je prostoriju ispunio gust, crni dim. Milica se uplašila i onako mokra jedva je uspela da izđe, jer joj je dim ušao i u pluća pa je počela da kašlje.

Tada je nastala prava euforija. Vaspitači Bakoš

i Svetislav su se uhvatili u koštač sa požarom a vaspitačice su lupale na vrata soba i terale učenike da izđu iz zgrade. Stigli su i vatrogasci. Na uskom prostoru između internata i komšijskog zida, bili su učenici, vaspitači, vatrogasno vozilo i užurbani vatrogasci. Onda se na vratima zgrade pojавio vaspitač Bakoš beo kao Deda Mraz, sav prekriven prahom za gašenje požara, i izazvao opšti smeh. Da je opasnost visokog stepena, shvatili smo tek kada su se pojavili i direktor i glavni vaspitač i razni majstori. Progorele su vodovodne cevi pa je kroz internat šibala i klokotala voda, onda su je, naravno, zatvorili, pa je nastala nova euforija. U celoj zgradi nije bilo vode pa su svi šetali do domskog dela na tuširanje i za ostale potrebe.

Kada je požar ugašen, i kad smo shvatili da ipak i nije sve bilo strašno kao što nam se u prvi mah učinilo, a vatrogasci otišli, zgrada je mirisala na paljevinu, tetkice su brisale vodu i prah, vaspitači su pokušavali da prave reda po hodnicima, a mi smo imali dobru popodnevnu žurku.

Milana Grahovac

Svi na licu mesta

30.novembra i 1.decembra desio se u Zrenjaninu

dešavanja

VIKEND U CENTRU

Povodom svetskog dana borbe protiv side u Zrenjaninu je organizovana velika žurka na kojoj su gostovali Van Gogh, Marchelo i Shock orchestra, Red Hot Chili Pepers (tribute band), Queen (tribute band) i Guns N' Roses (tribute band).

Posle Minhenha 07 i osvojenog prvog mesta, na MTV-u, Van Gogh je održao prvi koncert u Srbiji, u centru Zrenjanina tačno u podne. Publika je bila mirna dok se nisu čule prve note pobedničke pesme. Ludilo je počelo. Djule iskače na scenu pod glasnim ovacijama iz svih delova publike. Publika je numorna na svaku pesmu sve jače raguje. Djule im se odužuje za to tako što

Ludilo je počelo

silazi ispred bine i rukuje se sa svima iz prvog reda. Djule se na kraju zahvaljuje podršci koju smo im pružili na dodeli MTV nagrada i na ovakvom veličanstvenom koncertu. Ali ovog koncerta nebi bilo da nije bilo ljudi iz organizacije i darežljivih sponzora. Ova manifestacija počela je još petak uveče u znak svetskog dana borbe protiv side a pored Van gogha nastupili su Marchelo i Shock orchestra, Red Hot Chili Peppers (tribute band), Queen **Atmosfera na kocrtu Van Gogha** (tribute band) i Guns N' Roses (tribute band).

Danijel Hudjec

LEONARDO U ZRENJANINU

dešavanja

Od 28 IX – 28 X.2007. u Galeriji Narodnog muzeja održana je izložba radova Leonarda da Vinčija.

Makete Leonardovih izuma, izrađene tako da demonstriraju princip rada spojenih sudova, simulaciju brzaka na rekama, prevodnice, katapulte, izazvale su veliku pažnju zrenjaninaca svih uzrasta. Posetnici su imali prilike da dodiruju eksponate i puštaju ih u pogon, sami prave samonoseći most po uzoru na Leonardov, od elemenata koji se nalaze u muzeju i baš u tu svrhu. Ne treba posebno naglašavati koliko je oduševljenja izazvala ova, po mnogo čemu, neobična izložba.

Duh Leonarda, koji je živeo od 1452 do 1519 , pre pet vekova, bio je među nama veoma živ i veoma inspirativan. Osetili smo na trenutak bogatstvo njegovog genija.

Kada kažemo Leonardo, prva asocijacija je „Mona Liza“, slika mlade žene sa najtajanstvenijim osmehom. Neki stručnjaci tvrde da je Leonardo, zapravo, uradio svoj autoportret, ali u ženskom obliku. Leonardove slike „Mona Liza“ i „Tajna večera“ spadaju među najpopularnije i najuticajnije slike renesanse.

Osim za slikarstvo, Leonardo se interesovao i za anatomiju, botaniku, kartografiju, geologiju, matematiku, aeronautiku, optiku, mehaniku, astronomiju, hidrauliku, akustiku, niskogradnju, tehniku proizvodnje oružja, planiranje gradova. Po svemu, on je bio pravo olicenje renesansnog čoveka višestruko nadarenog, neutažive znatiželje i žudnje za novim saznanjima.

Ova izložba mi je pokazala da muzej može da bude jedno veoma zanimljivo mesto, probudila mi je poštovanje prema genijalnim precima, jer se njihovi izumi i danas koriste i podstakla me je da širom otvorim oči i ne prihvatom stvari „zdravo za gotovo“.

Milana Grahovac

Milana Grahovac

Izjava učenika koji je u sobu uneo pivo

ILI JESAM ILI NISAM LAV

Bilo je to jedno lepo veče, sreda, 28 novembar, oko 23h. Meni se pilo pivo. Pošto je internat tad već bio zatvoren, nisam mogao da odem i kupim. Kad ja nešto zamislim, uvek se potrudim da to i ostvarim.

Trebalo je smisliti neku ideju. Mali Bajus je bio idealan da se provuče kroz rešetke na prozoru. Ja mu lepo kažem da kupi „Lav“ pivo, a on kupi „Apatinsko“ i to niko nije htio da pije! I to pivo je tako stajalo na stolu dok nije ušla vaspitačica i zapisala mene i Bajusa.

Robert Varga
(pivo nisam popio, ali meru vaspitačice jesam!)

Ono što niste znali

PETARDE SU UVEK OPASNE

Stiže Nova godina i problem bacanja petardi je veoma aktuelan.

Petarde možemo nabaviti na ulici, pijaci, iako je zabranjena takva prodaja, uvek se nađu tajni prodavci i znatiželjni kupci. Pre nego što kupite petardu treba da znate nešto više o njima i posledicama (zlo)upotrebe.

Detonacijom petarde stvara se zvuk jačine do 120 decibela, što može prouzrokovati trajno oštećenje sluha, a ako eksplodira na blizini manjoj od jednog metra, moguće je dobiti opekotine. Spektografskom analizom utvrđeno je da jedan od četiri sloja najprodavanije petarde

druge klase "Pirat" sadrži hemijski element selen, koji je otrovan!

Petarde i ostala pirotehnička sredstva, koja se legalno prodaju, u specijalizovanim prodavnicama, moraju da, pored uputstava na jeziku zemlje iz koje potiču, imaju nekoliko uputstava i sertifikat

na srpskom jeziku. Samo takva pirotehnika je prošla sve potrebne provere i za nju se može reći da je tehnički ispravna. Pirotehnika koja se prodaje na ulici nema nikakve dozvole i ateste i nije malo onih koji su povređeni upotrebot takvih sredstava.

Za pravljenje vatrometa potrebna je posebna dozvola SUP-a i to mogu da rade samo specijalizovane ekipe, dok se paljenje petardi ne preporučuje, posebno ne deci. Njihova upotreba podleže odredbama Zakona o javnom redu i miru, u kojim su predviđene i kazne za nedozvoljeno korišćenje. Tako je za upotrebu petardi, bez dozvole, predviđena kazna do 60 dana zatvora, a ako se uhvati maloletnik njegovom roditelju ili staraocu sledi 30 dana zatvora.

Policija ovih dana sprovodi opsežnu akciju otkrivanja i oduzimanja zapaljivih sredstava, petardi i prangija koje se prodaju na ulicama, pijacama i trafikama. U sličnoj akciji prošle godine je oduzeto preko 40.000 petardi.

RADILI: Momčilović Aleksandar i Milanov Valentino

NOVOGODIŠNJI HOROSKOP

Vaš astrolog Aleksandra Krulj
zabava

OVAN

U ljubavnom odnosu partner uporno pokušava da vam nametne svoje ideje ili pravila ponašanja. U koliko ste slobodni očekuju vas zanimljivi susreti, možda čak i u najluđoj noći.

BIK

Slobodno izrazite svoja osećanja ili namere. Učinite neki poseban gest pažnje koji će vašeg partnera usrećiti onda ćete i vi biti srećni. U novogodišnjoj noći, zvezde vam se smeše.

BLIZANCI

Delujete zadovoljno u odnosu sa voljenom osobom. U koliko ste sami predstoji vam tura zaljubljivanja ili niz uzbudljivih susreta koji će vam ulепšati novogodišnje praznike.

RAK

Dominantni ste u vezi, partner se oseća beskorisnim. Omekšajte malo, stavite mu/joj do znanja da vam je stalo do njega/nje. Očekuje vas interesantan susret koji će vas uzburkati. Opustite se u novogodišnjoj noći.

LAV

Delujete uznemireno. Često reagujete impulsivno ili razdražljivo prema voljenoj osobi. Nemate razloga za to, jer tako komplikujete svoj ljubavni odnos. U novogodišnjoj noći, pružite šansu vašem udvaraču, sigurno mu značite.

DEVICA

Preuzimate veliku odgovornost na sebe, budite oprezni. Ljubav cveta, očekuju vas bliski susreti sa poznanicima. Nemojte se iznenaditi ako shvatite da vam je jedan od prijatelja simpatičniji nego pre.

VAGA

I dalje mislite na staru ljubav, i svaki susret sa njom budi u vama emocije. Ne posustajte. Izborite se, jer i ona gaji posebna osećanja prema vama.

ŠKORPIJA

Stalno ste u potrazi za novom ljubavi, a ona je baš tu ispred vas. Sagledajte stvari drugačije, vaši zavodnički maniri će vam pomoći. U novogodišnjoj noći, iznenadna sreća!

STRELAC

Podelite svoja osećanja sa voljenom osobom. Osećate veliki emotivni zanos i ne krijete svoje oduševljenje. Ako ste slobodni, pustite koji SMS i očekujte neočekivano, naročito u novogodišnjoj noći.

JARAC

Pod velikim ste stresom. Zapostavljate partnera. Opustite se i podelite lepe trenutke ili pak porazgovarajte o problemu koji ste verovatno pogrešno protumačili. Slobodne u novogodišnjoj noći očekuje velika ljubav.

VODOLIJA

Na znate na koji način da povratite poverenje drage osobe. Skloni ste zavođenju, ali morate shvatiti da ćete tako samo pogoršati situaciju u kojoj se nalazite. U novogodišnjoj noći se odmorite.

RIBE

Izuzetno ste hladni prema vašem partneru. Učinite nešto po tom pitanju, kako ne bi izgubili pravu, voljenu osobu. Previše ste dominantni, spustite loptu. Slobodne očekuje nezaboravan provod u najluđoj noći.

IZ KNJIGE DEŽURNOG VASPITACA

dešavanja

4. IX 2007. Posle 23h. Danijel odlazi sa Julianom u njenu sobu, i pored moje opomene, zadržava se duže nego što treba.

U 1h. Branislava je bila u sobi 26 i pričala sa Nadeždom, u 1. 30h. su se razišle, ali su se pre toga nešto domundjavale. U to vreme Vukašin je u sobi 17, sakriven iza zavese, prozor poluotvoren. Nakon intervencije Vukašin odlazi u svoju sobu, a devojke za njim da se dogovore šta će da slažu u vezi njegovog boravka u sobi 17.

5. IX 2007. U 22.30h u sobi 45 sam zatekla veliko društvo, uz pjesmu i svirku.

8. IX.2007. U 19.30h članovi ritmičke grupe, sa svim pripremljenim stvarima, krenuli put Slovačke:Zima Leontina, Maja Tornjoš, Aleksandra Miler, Marija Vranić i braća Vladan i Bojan Martinović.

10. IX.2007.NAPOMENA VASPITACIMA: Svaka dečija soba u Internatu ima jednu stolicu, sav višak stolica ako je tapacirung plav, da se vrati u TV salu, a ako je siv da se vrati u učionicu.

11. IX.2007. NAPOMENA VASPITACIMA: Od danas radi profesionalno obezbeđenje od 8 do 20 h. ukida se obavezno dežurstvo učenika.

12. IX.2007. David se pojavio u 00.45 iz sobe 26 navodno je bio kod Nadežde da mu čupa obrve jer je to, kako kaže Nadežda, u modi.

16. IX.2007. Sa takmičenja u ritmici iz Slovačke vratila se naša ekipa sa osvojenim 16-tim mestom.

17. IX.2007. Slobodan u sobi 58 u 21.45h piće kafu i puši. Devojke iz sobe tvrde da je nepozvan došao!?

26. IX.2007. Martin spava u vreme učenja u sobi 29.

27. IX.2007. U 3h Aleksandra Miler otišla na takmičenje u Mađarsku.

Emitovana radio emisija "Nova školska godina".

30. IX.2007. Aleksandra Miler došla iz Mađarske sa dve zlatne medalje (kate ekipno i borba).

2. X.2007. Martin i pored opomene nastavlja da spava u sobi 29.

3. X.2007. TV sala je premala da primi sve one koji žele tu da provedu neko vreme pre spavanja. Ja ne mogu prosuditi kome zaista treba učenje, a kome ne.

14. X.2007. Marinko večeras u 22h ide na praksu u pekaru „Vojvodina“. Vraća se ujutro!

17. X.2007. Požar u Domu. Gorela instalacija u kupatilu sobe 20. Bili vatrogasci oko 17h.

19. X.2007. Na matursku ekskurziju u Grčku otišli učenici Medicinske škole: Jelena, Ratomirka, Aniko i Nenad.

22. X.2007. Tatjana od 16h na operi u N. Sadu, doći će do 24h.

23. X.2007. Učenici koji imaju karte za „Zvezde Granda“ imaju produžen izlaz.

Radosav i Ivan lupaju na vrata učenicima koji su legli spavati, oko ponoći, sobe 37 i još nekim na levom krilu II sprat.

24. X.2007. Učenici koji koriste klavir salu i muzički kabinet ne vraćaju ključeve. Vraćeni ključevi!

U 00.30h na hodniku II sprat levo krilo neko je zviždao, primetila sam da su iz soba 42,43,44,45 izvirivali.

Održana tribina „Seks-trafiking“

26. X.2007. David Miličević, Vukašin Varićak i Svetlana Oreščanin ostaju u Domu za vikend jer su učesnici Kupa tolerancije.

27. X.2007. Pomeren sat!

29. X.2007. Bojan izgubio školsku torbu. Setio se da je traži u 24h.

30. X.2007. Slobodan nije spavao u Internatu. Po priči njegovih drugova iz sobe, otišao je kod druge. Došao u 4.30h, ušao kroz prozor, kroz rešetke sobe 1.Imala sam predosećaj da će baš tako ući.

31. X.2007. Večeras u 20.30h Rodić, Rančić, Maraš, Đukićin i Tomek idu na Radio Zrenjanin.

6.XI.2007. Dan Doma i Žurka!

7. XI.2007. U 00.15h Monika izlazi iz sobe 41 i priča na hodniku sa Žarkom. U 1.10h Monika u sobi 41 sedi na krevetu pored Žarka – svetlo upaljeno, vrata otvorena.

14. XI.2007. Soba 1 sređena!

15. XI.2007. Vukašin će posle treninga, večeras, imati koktel u klubu.

Vukašin se nije vratio sa proslave u klubu.

17. XI.2007. Kup tolerancije u Subotici, Vukašin Varićak i Svetlana Oreščanin su u pobedničkim ekipama.

Nagradno putovanje po Evropi biće na proleće.

18. XI.2007. Aleksandra Miler se vratila sa takmičenja „Kup Karate Saveza Srbije“ gde je osvojila prvo mesto u katama i drugo mesto u kategoriji borbe.

26. XI.2007. Ivan u sobi 34 proslavlja rođendan. U 24h je krenulo društvo na čestitanje.
sada je 6.00h i dalje tutnji muzika i žurka je još u toku.

28. XI.2007. Večeras u muzičkom kabinetu od 20.30 do 22h probaju Denis, Želislav i Vladimir, spremaju se za „Slovačko veče“

30. XI.2007. Akteri žurke sobe 34: Ivan, Bojan i Dragan iselili se iz Internata.

5. XII.2007. U 00.15h. u sobi 36 zatičem Danijela, pije iz šolje crno vino i u drugoj šolji na stolu je vino. Uglješa, koji je takođe bio u sobi objasnio mi je da je da su to **proteinzi za sportiste!**

ATMOS-
FERA
SA
ŽURKE

PREPORUČUJEMO VAM KAKO DA PROVEDETE RASPUST

UZ KNJIGU

dešavanja

1. „Buba“- Gradimir Stojković
2. „Bože da li si tu. Ja sam Margaret“- Džudi Blum
3. „Prva damska detektivska agencija“ – A. N. Smit
4. „Čekajući Godoa“ - Semjuel Beket
5. Knjige o Herkulu Poaru – Agata Kristi
6. „Dnevnik Ane Frank“ – Ana Frank
7. „Zovem se crveno“ – Orhan Pamuk
8. „Norveška šuma“ –
9. „Sve su crvenkape iste“ – Marko Vidovjković
10. – Mirjana Bobić Mojsilović

UZ FILMOVE

1. Ištine i Laži
2. Šetnja koja će se pamtitи
3. Ptice koje ne polete
4. Mr. and mrs. Smith
5. Ne planirano venčanje
6. memoari jedne gejše
7. Kravvi dijamant
8. Još uvek znam šta ste radili prošlog leta
9. Mrak film
10. Pijanista

UZ MUZIKU

1. Toto – Hold the Line
2. Rihanna – Shut up and drive
3. Seka Aleksić - Aspirin
4. Rihanna - Umbrella
5. Prljavo Kazališta - Zaustavite zemlju
6. Backstreet Boys – Shape
7. Toše Proeski – Ledena
8. Oktobar 1864 – Naedî me
9. Toše Proeski – Bože, brani je od zla
10. Toše Proeski – Igra bez granica

predlog novogodišnjih frizura

ODVALE

Vasp. Slađana:(na novinarskoj sekciji):"Nemoj mene da ubrajaš u te lapsuse, jer ču biti prva" (želja ispunjena)

Vasp. Ljilja noćna:

1. (na razglas)"Devojke ne može da se sedi na hodniku, sad ču ja da dođem gore!"

2. (na razglas)"Usisivač hitno da se javi u vaspitačku"(malo kasnije)"Ključ od muzičkog kabineta da se javi u vaspitačku!"

Vasp. Svetislav:

1. -"Ajde ustajte već je kasno"

-učenik: "Vaspitač, jos pet minuta"

-"Prodato"

2. -(na razglas)"Bojan...Stamoran...da se javi...u vaspitacku...kancelariju...emedietly.

3. (na razglas)"Sladjana Rebic come here"(misli

se na vaspitacku)

Vasp. Jelena:"Vidi sto su strašni ovi iz "Tokio Hostela."(Tokio Hotel je bio u pitanju) dešavanja"

Vasp. Bakoš:

1. "Što nisi otvorio kad sam prvi put kucao."

"Presvlačio sam se, vaspitač."

"Drugi put viči "Budalo matora sačekaj presvlačim se."

2. "Ako treba ja ču ti izneti stolicu napolje pa ti skači koliko hoćeš"

Vasp. Mirjana:"O pa vi učite (gleda kroz prozor) danas će padati 'sekerke.'(na slovackom sekerke -sekire se)"

Danijel Huđec

NESPORAŽUM

Vaspitačica: Kako je bilo danas u školi, šta se lepo dešavalo?

Ajša: Išli smo u muzej, bilo je jako interesantno. (misli na Leonardovu izložbu koja se održavala u Galeriji muzeja).

Vaspitačica: E, taj je umetnik mene portretisao, uradio mi je veliki portret. (misli na izložbu Milana Blanuše, koja se istovremeno dešavala u Savremenoj galeriji).

Ajša: STVARNO vaspitačice! NE MOGU DA VERUJEM!

E, PA NISAM UPISAN

Mića: Vaspitačice, jel ima tu neka sveska na kojoj piše „usisivač“?

Vaspitačica: Ima, šta si hteo?

Mića : Da vidite jesam li ja tu upisivan

Vaspitačica: (pošto je pregledala svesku) – Nisi

Mića: E, vidite kako sam ja dobar!

Vaspitačica: ? ♀

DEDA MRAZ

Čekaću te do ponoći
u toj dugoj zimskoj noći
znam da nije prevara,
to je zimska magija!

Dok u sobi jelka blista
i moj bratić mirno spava
želja mi je uvek ista
da sva deca budu zdrava.

Da bi smo to postigli
potreban si nam i Ti.

Aleksandra Džajski

srećna nova godina
anul nou fericit
štastlivy novy rok
boldog új esztendőt

fotke sa žurke

